

Sygn. akt I C 315/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 maja 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. Sp.K. z siedzibą w W.

przeciwko R. P.

o zapłatę 1429,20 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. S.K.A. z/s w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego 1429,20 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1200 zł od 11 stycznia 2016 r. oraz kosztami procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwany skorzystał z krótkoterminowej pożyczki udzielonej drogą elektroniczną przez Internet przez poprzednika prawnego powoda - (...) Sp. z o.o. Warunkiem udzielenia pożyczki była rejestracja na stronie internetowej pożyczkodawcy oraz dokonanie opłaty rejestracyjnej na rachunek bankowy podany na jego stronie. Kwota pożyczki jest przekazywana pożyczkobiorcy na jego rachunek bankowy, z którego została dokonana opłata rejestracyjną. Warunkiem rejestracji jest potwierdzenie zapoznania się przez pożyczkobiorcę z warunkami umowy pożyczki. Po otrzymaniu pożyczki, pożyczkobiorca zobowiązany jest do zwrotu pożyczki powiększonej o prowizję, w zadeklarowanym przez siebie terminie. Pozwany zgodnie wnioskiem i umową nr (...) otrzymał pożyczkę w wysokości 1200 zł na okres 30 dni. Pożyczkodawca w/w kwotę przelała na rachunek pozwanego 11 grudnia 2015r. Pozwany zobowiązany był do zwrotu pożyczki powiększonej o prowizję w wysokości 229,20 zł, tj. 1429,20 zł do 10 stycznia 2016r. należność ta nie została do dnia wniesienia pozwu uiszczona. Wierzytelność ta została nabyta od pożyczkodawcy przez stronę powodową.

Pozwany R. P. nie stawił się na rozprawie i nie złożył wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości, przy czym z uwagi na niestawiennictwo pozwanego i niezłożenie przez niego wyjaśnień, Sąd zgodnie z art. 339 i 340 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Strona powodowa wnosząc o zapłatę należności na podstawie cesji wierzytelności powinna już w pozwie zawnioskować wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Tymczasem strona powodowa pomimo wezwania przez Sąd do przedłożenia dokumentów wymienionych jako załączniki pozwu, w tym w szczególności potwierdzenia przelania kwoty pożyczki na rachunek bankowy pozwanego, potwierdzenia dokonania opłaty rejestracyjnej z rachunku

pozwanego na rachunek pożyczkodawcy oraz formularza umowy pożyczki, wniosku o jej udzielenie, złożonego przez pozwanego – nie przedłożyła żadnych dokumentów. Powódka nie przedłożyła również umowy cesji wierzytelności.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z roszczeniami wynikającymi z umowy zawartej pomiędzy profesjonalnym przedsiębiorcą a konsumentem. Obowiązkiem Sądu jest więc skontrolowanie, czy umowa łącząca pozwanego z cedentem nie zawierała niedozwolonych postanowień umownych, w szczególności, czy pozwany jako konsument wyraził zgodę na cesję praw z tej umowy. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej, a także że jest nieprzedawniona. Tymczasem strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynika istnienie, wysokość i wymagalność dochodzonych roszczeń. Strona powodowa nie wykazała też, że posiada legitymację procesową czynną w tej sprawie. Gdyby nawet przyjąć, że twierdzenia strony powodowej są zgodne z rzeczywistym stanem prawnym i powódka nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelność względem pozwanego to i tak, mimo wezwania, strona powodowa nie przedłożyła dokumentów, pozwalających ustalić czy umowa cesji była w świetle art. 385³ pkt 5 k.c. skuteczna. Powód nie przedłożył nawet podstawowego dokumentu jakim była umowa – formularz umowy pożyczki łączącej cedenta z pozwanym, ani też innych dokumentów koniecznych do wykazania istnienia, wysokości i wymagalności dochodzonej wierzytelności. Rzeczą strony powodowej było wykazanie, że zawarła umowę cesji wierzytelności z pożyczkodawcą, na podstawie której przysługuje jej wierzytelność wobec pozwanego, a także, że pozwany wyraził zgodę na przelew wierzytelności. Przesłanki te determinują istnienie po stronie powodowej legitymacji procesowej czynnej w niniejszej sprawie. Powód nie wykazał, że w rzeczywistości pozwany zawarł umowę pożyczki, że kwota pożyczki została przekazana na rachunek bankowy pozwanego, że pozwany dokonał rejestracji na portalu internetowym strony powodowej. W szczególności Sąd nie mógł zweryfikować, czy umowa zawarta między pozwanym i poprzednikiem prawnym strony powodowej (o ile faktycznie została zawarta), nie naruszała praw pozwanego jako konsumenta. Pamiętać również należy, że zgodnie z obecnie obowiązującym art. 117 2¹ kc. Sąd ma obowiązek z urzędu badać, czy roszczenie dochodzone przeciwko konsumentowi nie uległo przedawnieniu. W ocenie Sądu wobec braku jakichkolwiek dokumentów potwierdzających istnienie i wymagalność dochodzonego roszczenia, wyżej wskazana kontrola treści umowy oraz zasadności powództwa była niemożliwa.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostała ciężącym na niej obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo jako nieudowodnione, mając także wątpliwości co do posiadania przez powódkę legitymacji procesowej czynnej.